

Mit kíván a magyar nemzet?

Legyen Béke, Szabadság, Egyetértés.

Magyarázata a' 12 pontnak.

Szeretném megtudni, de felette nagyon:
A' tizenkét pontnak mi tartalma vagyon?
Mert ha bár olvasni el tudom is végig,
A' sok czifra szóban nyelvem majd eltörik.
Nem is lehet biz az mind végig magyarul,
Ha olvasom fejem szinte belé kábul.

Csak az egyet értem: *béke és szabadság,*
Légyen *egyenlőség* köztünk és *igazság!*

Igy aggódék multkor egy jó magyar ember,
Kinek buzgó szíve a' Hon javáért ver.

Közel állott hozzá egy jó felebarát,
Ki sokáig nyelte az iskola porát.

'S így szólt hevenyében: édes honfitársam,
Nem illő, hogy a' mit tudok, azt elássam.

Megmondom szívesen a' pontok tartalmát:
Azok boldogítják majd a' magyar hazát.

Látja honfitársam: *Felséges Királyunk*
Jámbor ember, minőt soha sem találunk.

De a' kik kormányát vinni segítették,

A' szent igazságot épen nem szerették:

Rosz emberek voltak 's a' népszabadságrt

Örömmel szerettek folytatni polgárvért.

Most már megváltozott a' dolgoknak sora,

Leszállt a' kormányról a' népek ostora.

Most már nagy Királyunk hű alattvalóit

Magához bocsátja 's Országunk nagyjait

Szívesen fogadja királyi székénél;

Lehet-e már dicsőbb változás ezeknél?

Országunk jobbjai a' tizenkét pontot

Felvitték már Bécsbe 's értünk egy olly napot:

Mellyen királyunktól a' magyar nemzetnek

Már sok szép engedményt ki is eszközöltek.

1. Sajtó szabadság, a' censura eltörlésével.

Szép az, ha az ember, a' mi jót kigondol,

A' szerint értelmes nyelven szabadon szól.

És ha az illy szabad szólásáért senki,

Mint eddig, a' nyelvét le nem bilincseli.

De még szebb, ha a' mit a' Bölcs papirra tesz,

Hogy más is tanuljon, nyomtatásban meglesz.

Eddig ha a' tudós valami könyvet írt,

Sajtó vagy Prés alá jutni véle nem bírt.

A' nyomtató műhely csak olly könyvet nyomott,

Mellyen a' *Cenzura* sokáig rágódott;

Azaz: voltak ollyan emberek állítva;

Kik a' munkabecsre csak keveset hajtva,

Kitörlék belőle a' mi legszebb vala,
'S mire kinyomatott már félig meghala.
Könyvvizsgálat tehát ez a' szó *Cenzura,*
Melly felett megkondult már a' végső óra.

2. Felelős ministeriam Buda-Pesten.

Azt akarta lejjebb a' jó magyar nemzet,

Állítsunk hazánkban több Ministereket,

Kik Pesten lakjanak 's magyarok legyenek,

A' magyar bajain rögtön segítsenek.

A' *Ministerium* annyit jelent tehát,

Hogy ő kormányozza lelkesen e' hazát.

Ezt is megnyertük már, *Gróf Battyányi Lajost*

A' Király *Elnökül* kinevezte legott.

3. Évenkénti országgyűlés Pesten.

A' harmadik pontban ezeket olvassuk:

Hogy az országgyűlést évenként tartassuk.

A' mi több, Pozsonyból hozassék az Pestre,

Szép Magyarországnak kellő közepére.

Erre is megnyertük a' Felsőnek szavát,

Ki szívén hordozza leghűbb népe javát.

4. Törvényelőtti egyenlőség polgári és vallási tekintetben.

Hogy a' törvény előtt egyenlőség legyen,

Polgár vagy nemes úr, vallás, mitsem tegyen.

Soha se jöjjön az bíránál kérdésbe,

Ki kér igazságot, kérelmet ki nyujt be?

A' negyedik pontban ez a' mi kérelmünk,

Melly is megadatván, könnyebben lélezkünk.

5. Nemzeti őrsereg.

Nemzeti őrsereg azt jelenti tovább:

Hogy a' magyar nemzet ne légyen csak fabáb;

Hanem talpra álljon 's őrizze hazáját,

Ne tátsa tétlenül a' hadnépre száját.

A' katona, igaz, védte az országot,

De ha parancsolák népre is csatázott.

A' nemzet-őrsereg a' honfiakból lesz,

Bármi bántalmakat könnyedén fel nem vesz.

6. Közös teherviselés.

Közös teherviselését a' haza terhének,

Már rég követeljük; ez már nem új ének.

Fizessen egyformán Pap, Nemes és Polgár,
Szép Hazánk jövője törvényességre vár.
'S ugyanazért rögtön ez már törvénybe ment,
És a' fizess szótól többé senki sem ment.

7. Urbéri viszonyok megszüntetése.

Az urbéri viszony oly terhek valának,
Mellyekkel a' jobbágy tartozott urának.
A' jobbágy azontúl, hogy robotra eljárt
'S ingyenes dolgáért köszönetre sem várt,
Hajdan még csibét is, tojást, írósvajat
Tartozott beadni jobbágy adó alatt.
Királyunkat kértük a' hetedik pontban:
Ne legyen a' jobbágy többé illy viszonyban.
Légyen a' jobbágyának saját tulajdona,
Ingyen ne késztessek ballagni dologra.
'S a' jobbágy ezután szabad földet mível,
Birtokától dézmát senki sem követel.

8. Eskütszék, képviselet egyenlőség alapján.

Képviselet még most idegen szó nálunk,
De véle nem soká majd megbarátkozunk.
Képviselője még nem volt a' köznépek,
A' törvényszékeken úgy intézkedtenek
Rólunk de nélkülünk, a' mint épen tetszett;
Mert nem volt mellettünk, ki szót vezethetett.
Képviselő tehát a' nép szószólója,
Kit megválaszt a' nép osztatlan bizalma.

Az eskütszék pedig oly bíróság leend,
Melly szükség esetben rögtön összeülend.
És az embert, ki bűn miatt vádoltatik,
Igazán bűnös-e, ott megvizsgálatik.
'S hogy ha gonoszsága világosságra jött,
Fenyítő törvényszék elébe adják őt.
De ha az Eskütszék ártatlannak látja,
Saját hatalmából mindjárt elbocsátja.

9. Nemzeti Bank.

Nemzeti Bank egy oly üdvhozó intézet,
Melly által sok pénzhez jut a' magyar nemzet.
Igaz, hogy sütt galamb a' henye szájába
Ez által nem röpül, sem kincs ablakába.
De a' kinél léssen kész vagyonsbátorság.
Kölcsönt kaphat, nem kell hozzá sok imádság.
Kölcsönt, 's a' mi legtöbb, törvényes kamatra,
Nem kell fizetnie harminczakat százra.

A' köznép számára írta Kecskeméten, a' Sajtószabadság 6-dik napján 1848.

honfitársuk Gömör Frigyes.

Nyomatott Kecskeméten, Szilády Károlynál.

10. A' katonaság esküdjék meg az alkot- mányra stb.

Magyar katonáink hogy itthon lakjanak,
Ki ne óhajtana, ugyancsak szóljanak?
Tíz évig kint lakik a' magyar katona,
Visszatér 's nem tudja miként áll a' haza.
Idegen szokások 's idegen természet
Kiveszik helyéből a' jó magyar szívet.
Nem érez többé oly forrón hazájáért,
Gyakran halálra küzd idegen bajokért.
De jön csak vissza magyar testvérihez,
Hadd szóljunk magyarán szíve rejtekéhez.
Esküdjék meg a' Hon szent szabadságára,
Védelmére 's örök pártfoglalására:
Meglássuk milly dicső lesz e' Magyar-haza,
Mellyet fölé a' szép egyetértés hozza.

11. A' politikai státus foglyok szabadon bocsáttassanak.

A' státus foglyai olyan rabok voltak,
Kik — mert igaz ügyben szabad nyelven írtak —
Az önkényes kormány által elfogattak
'S számos esztendőkre börtönbe záratlak.
Egy foglyunk volt illyen, népünk nagy embere,
Stancsics Mihály, de már szabadságot nyere.
A' pesti buzgó nép egynehány nap előtt
Budavárból Pestre szabadon hozta őt.

12. Unio Erdélylyel.

Unio végtére *Egyesülést* jelent,
Melly még, Erdélyt érte, foganatba nem ment.
Pedig a' szomszédal mi jó lábbon állunk
'S egyesülve benne testvérré találunk.
Ha e' két Magyar-Hon egyesülni foghat:
Létének igazán fényes jövőt adhat.

Kérelmeink tehát ezekből álltanak,
Mellyek sebes szárnyon Bécsig szállongtanak
Felséges Királyunk trónja zsámolyához,
Ki rájuk többnyire kedvező választ hoz.
Kiáltunk fel tehát, tisztelt honfitársak:
Éljenek ez ügyben, kik fogytig munkásak!
Éljen jó *Királyunk*, a' *Törvény*, *Szabadság*,
És az *Egyenlőség*, a' *Csend* és *Munkásság*!